

Szegedi Ítéltábla
Bf.I.528/2012/7.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. január 30. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt a **vádlt** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2012. október 15. napján kihirdetett **10.B.298/2012/16.** számú ítéletét
m e g v á l t o z t a t j a az alábbiak szerint:

Megállapítja, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen **160.744,-** (százhatvanezer-hétszáznegyvennégy) Ft.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 9.000,- (kilencezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

Megállapítja, hogy a vádlott születési ideje 1984. március **25.** napja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat testi sértés büntettének kísérlete, testi sértés vétsége, valamint ittas járművezetés vétsége miatt, mint többszörös visszaesőt - halmazati büntetésül - 5 év 6 hónap fegyházra, 6 év közügyektől eltiltásra és 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a felmerült 164.542,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védő jelentettek be fellebbezést enyhítés érdekében. A fellebbezési nyilvános ülésen a védő az életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérlete vonatkozásában eltérő minősítés, e cselekmény súlyos testi sértés büntetnének kísérletekénti értékelése érdekében is, melyhez a vádlott csatlakozott.

A fellebbviteli főügyészség a jogi indokolás kiegészítése, a bűnösségi körülmények helyesbítése és kiegészítése mellett, az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítélőtábla a fellebbezéseket alaptalanoknak ítélte.

A másodfokú bíróság az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván, eljárási szabálysértést nem észlelt, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság döntően megalapozott tényállást állapított meg.

Az ítélőtábla azt az iratok egybehangzó adatai, a vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata, valamint tényből levont következtetés alapján, figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára, az alábbiak szerint helyesbítette, illetőleg kiegészítette:

A vádlott előéletében másodikként felhívott szabadságvesztés büntetését - helyesen - 2007. január **12.** napján töltötte ki.

Az ötödikként felhívott szabadságvesztés büntetését - helyesen - 2013. **június** 17. napján tölti ki.

A vádlott 2011. november 6. napján, pontosan meg nem állapítható, de legalább enyhe fokú alkoholos befolyásoltság állapotában vezetett személygépkocsit.

Az 1. sz. és a 2. sz. sértettek a vádlottnak megbocsátottak.

A vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen a bűncselekmények elkövetését megbánta.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítélőtábla a fenti helyesbítésekkel, illetőleg kiegészítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást megfelelő körben lefolytatta, melynek eredményeképpen a fenti helyesbítések és kiegészítések mellett megalapozott tényállást állapított meg. A megalapozott tényállásból helyesen következtetett Bf.I.528/2012/7.

a vádlott bűnösségére, és cselekményeit a törvénynek megfelelően minősítette.

Nem tévedett tehát, amikor a vádlott cselekvőségét sértettenként külön-külön vizsgálta. Az elsőfokú bíróság a 2. sz. sértett sérelmére megvalósított cselekmény vonatkozásában akként foglalt állást, hogy a vádlottnak a testi sértés tekintetében az egyenes szándéka, az esetlegesen bekövetkező eredmény tekintetében pedig eshetőleges szándéka állt fenn.

Tekintettel arra, hogy a megállapított tényállás szerint a vádlott ittas állapotban követte el a bűncselekményt, a III. számú Büntető Elvi Döntés 5./ pontja értelmében, az ittasságra figyelemmel a bíróságnak a minősítés körében azt kell vizsgálnia, hogy a bűncselekmény elkövetési körülményeinek elemzése alapján, miként lenne az minősítendő az alanyi oldal teljessége esetén. Ez pedig csak a cselekmény tárgyi oldalának beható vizsgálata alapján lehet elbírálni.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a vádlott a kerítés egyik oldalán állva, arra felugrálva, egy tíz centiméter pengenhosszúságú kést kisujj pengetartással a kezében tartva szúrt a kerítés másik oldalán álló sértett felé. A kerítés és a fal között kis távolság volt, és a sértett csak elhajlással tudott védekezni a vádlott szúrásaival szemben.

Az elkövetési szituációból megállapítható, hogy a vádlott csak a sértett fejére, felső teste irányába tudott támadni, így mindezekből levonható a következtetés, hogy az esetlegesen bekövetkező eredmény - jelen esetben az életveszélyes sérülés - lehetősége fel kellett, hogy merüljön a vádlott tudatában, és ebbe belenyugodva cselekedett. Így a sérülés tekintetében fennáll az eshetőleges szándéka. Ebből következik, hogy az elsőfokú bíróság helyesen minősítette e cselekményét életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérleteként. Az csak annyiban szorul helyesbítésre, hogy a cselekmény a Btk. 170. § (6) bekezdés 1. fordulata szerint minősül.

Helyesen állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy az elvétel folytán sérülést elszenvedő 1. sz. sértett esetében, a gondatlanság enyhébb foka, a hanyagság állapítható meg a vádlott esetében, ezért helyesen minősítette a bűncselekményt testi sértés vétségének.

Ebből következően az eltérő minősítésre irányuló védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorulnak:

Az ítélet tábla a vádlott javára további enyhítő körülményként értékelte az ittas járművezetés vétsége tekintetében a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást, valamint a vádlott megbánását.

Mellőzte a súlyosító körülmények közül a többszörös visszaesést, hiszen erre figyelemmel került a vádlottal szemben a büntetés kiszabására. Ehelyett, a többszörös visszaesést megalapozón túli elítéltség a súlyosító körülmény. Mindezekon túlmenően az ittas állapot csak a testi sértési bűncselekményeknél súlyosító, és a halmazat helyett, helyesen a többszörös halmazatot értékelte ekként a másodfokú bíróság.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett is helyesen utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a kísérlet ellenére sem indokolt a vádlottal szemben a középértéktől - hét év - az elsőfokú bíróság által alkalmazottnál jelentősebb mértékben eltérni. Így az általa kiszabott főbüntetés arányos, annak lényeges enyhítése nem indokolt.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, és a másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottal szemben nem indokolt a Btk. 45. § (2) bekezdése szerinti enyhébb végrehajtási fokozat sem, hiszen annak törvényi feltételei nem állnak fenn. (BH. 1999/541.)

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetést alkalmazott, azonban téves az ide vonatkozó indokolása, ugyanis a mellékbüntetés mértékét a vádlott előélete és az általa elkövetett cselekmény tárgyi súlya határozza meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vádlott a jelen elbírálás alapjául szolgáló bűncselekményeit a korábbi jogerős elítélését követően egy hónap elteltével valósította meg, azonban elmulasztotta levonni annak Btk. 47. § (4) bekezdés a) pontjában írt következményeit, mely szerint ennél fogva a vádlott jelen büntetéséből nem bocsátható feltételes szabadságra, ezért azt az ítélet tábla jelen határozatában megállapította.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazott jogszabályhelyeket döntően helyesen hívta fel, azonban nem hivatkozott a Btk. 97. §-nál annak **(1) bekezdésére**, valamint a 85. § **(1) és (2) bekezdésére**, ezért azt az ítélet tábla pótolta.

Helyesen kötelezte a törvényszék a vádlottat a bűnösség megállapítása mellett, a felmerült bűnügyi költség megfizetésére, azonban annak összege tévesen került Bf.I.528/2012/7.

megállapításra. Egy esetben a költségjegyzékbe 6.298,- forint bűnügyi költség került bejegyzésre, ugyanakkor a jegyzőkönyv tanúsága szerint a bíróság csak 2.400,- forint útiköltséget állapított meg, míg a másik esetben 6.298,- forint bűnügyi költség került bejegyzésre, ugyanakkor a jegyzőkönyv tanúsága szerint a bíróság 6.398,- forint útiköltséget állapított meg a tanú részére. Mindezek figyelembevételével az ítélet tábla megállapította, hogy a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen 160.744,- forint.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla a fellebbezéseket alaptalanoknak ítélte, azonban hivatalból eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezési eljárás során a vádlott védelmével 9.000,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az ítélet tábla a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Észlelte az ítélet tábla, hogy az első fokú ítélet rendelkező része a vádlott születési adatait illetően elírást tartalmazott, ezért az iratok egybehangzó adatai, valamint a vádlott nyilatkozata alapján megállapította, hogy a születési ideje helyesen 1984. március 25.

Szeged, 2013. január 30.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.	Sefta Márta dr. sk.	Dr. Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Bf.I.528/2012/7. számú ítélete, valamint a Kecskeméti Törvényszék 10.B.298/2012/16. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2013. január 30.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke